

Швачка (1848)

Шевченко Тарас Григорович

Ой не п'ється горілочка,
Не п'ються й меди.
Не будете шинкувати,
Прокляті жиди.
Ой не п'ється теє пиво,
А я буду пить.
Не дам же я вражим ляхам
В Україні жить.
Ходім, батьки-отамани,
У Фастов в неділю
Та надінем вражим ляхам
Кошуленьку білу.
Ні, не білу, а червону...
Ходім погуляєм.
Та в пригоді свого батька
Старого згадаєм,
Полковника фастовського
Славного Семена.
Ходім, брати: не згинете,
Хлопці, коло мене.

В Переп'яті гайдамаки
Нишком ночували.
До схід сонця у Фастові
Хлоп'ята гуляли.
Прийди з того Межигор'я,
Наш славний Палію,
Подивися, що той Швачка
У Фастові діє!
Добре діє! У Фастові,
У славному місті,
Покотилось ляхів, жидів
Не сто і не двісті.
А тисячі. А майдани
Кров почервонила.
А оранди з костьолами,
Мов свічки, згоріли.
В самім замку невеличку
Церковку святую
Не спалено. Отам Швачка
Співа алілуя.
Хвалить господа, веселий,
І каже сідлати

Коня свого вороного:
Має погуляти
У Бихові, славнім місті,
З Левченком б укупі,
Потоптати жидівського
Й шляхетського трупу.

[Друга половина 1848,
Косарал]

Постійна адреса: http://ukrlit.org/shevchenko_taras_hryhorovych/shvachka